

AQUILA

Magazin

AQP

2020. OKTÓBER
IX. évfolyam 10. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja
1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

3620/3274793

www.aquilapart.hu
aquilapart@aqp.hu

1

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 9. évfolyam 10. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap [Magazin](#) fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értenni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Vargáné Pável Márta / AQP elnöke

Tartalomjegyzék

KÉRÉS	2
MEGHÍVÓ.....	2
OKTÓBER HÓNAPJA	2
1956-os vértanúk	2
Halottak napja.....	3
ÓSZ.....	4
NEMI SÉRÜLÉSEK, ABNORMÁLIS VISELKEDÉSEK	5
LELKISÉG	7
...Miért? Társadalmunk kettősségei.....	7
Fiatalok megrontása földi, társadalmi cél lenne?.....	7
LÉLEK JOJÓ	9
KERTÉSZET	10
Édesapám tanácsai	10
AQUILA HUMOR	12
Hirdetményünk, felhívásunk.....	13

Pável Márta

KÉRÉS

Szeretném felhívni Olvasóink szíves figyelmét, hogy az alábbi felületeinket rendszeresen olvashatják írásinkat. Köszönjük!

<http://www.sasmarta.eoldal.hu>

<http://www.UFO-SAS.eoldal.hu>

<http://www.isten-az-egyetlen-remenyunk.eoldal.hu>

<https://tullepes.blogspot.com>

<https://sasgondolat.blogspot.com>

Ide cikkeket írunk, amikben vegyes témákkal igyekszünk az emberek lelki színvonalát emelni.

2

MEGHÍVÓ

Október 17. du. 1 óra
AVILAI SZENT TERÉZ
KISTEMPLOMUNK
BÚCSÚJÁRA:

Műsor és vendéglátás is
lesz.

Várunk mindenkit.

Cím: Tószeg külterület,
Fürj utca, szinte az egyik
oldala a miénk.

Pável Márta

OKTÓBER HÓNAPJA

Egy kis melankólia tör rám ilyenkor, mert egyrészt ott van:
1956-os vértanúk

Aki azt megélte, nem felejt el. Még most is gyomorszorító dolgok jutnak az ember eszébe, s az illatok, a kiáltások is megmaradnak. Például amikor a Szabad Európa rádióban könyörögtünk a nyugati országoknak, hogy segítsenek. Rettenetes volt a pánikot, az elveszettséget hallani, gyerek voltam, de a szememben most is könny van, ha arra gondolok; először láttam apámat félni, tanácstalannak lenni, tudta, minden elveszett ott és akkor. S mint már mi is megtudtuk a történelemből, nekik..., a nyugati országoknak eszük ágában sem volt segítséget küldeni, csak felbújtották a magyar népet, meg küldtek 5 kg-os dobozos sajtot, gyalázat. A

falu lakosaiból többen teherautóra szállva mentek a határnak, lágerokban lakni. Mindig csak ürült az ország, persze ha a többsége nem megy el, kivéggzik.

Nos, ez volt a kommunisták uralma, akinek a gyerekei most is „fejesek”, gazdagok, és osztják az észt akár a Parlamentben is.

Istenem, hol élek én, s miért feledékeny a nép, aki szavaz.

Nagyon ronda dolog volt, de hát meg kellett tanulnunk, hogy ilyen a politika, ezért sok vérünk elfolyt, és el is fog folyni.

Halottak napja

A halottak látogatása, ami szintén egy kicsit szívszorító, mert nem tudjuk, hogy az az ember, aki ott fekszik, annak a további léte milyen. Tudom, most sokan felsóhajtának – engem leszólnak – és azt mondják, hogy nincs további lét, ennyi és kész. Nekik sokkal nehezebb, csak hogy ők egészen biztosan tévednek, mert van további lét. Ez

tart egy pillanatig, ez a kb. 70-100 év, és a következményeket viszi tovább. Ezzel az ember akkor fog szembesülni, amikor kilép a testéből. Amikor a temetőben, a sírnál állunk, nekünk is végigfut minden az agyunkban. Sokszor kéretlen dolgok is, de mi már nem a rossz tetteket hozzuk fel, hanem azt, ami hiányzik a megholtak távoztával, ami fáj, amivel mi adósok maradtunk. Szébb lesz, ami szép és jó volt.

A valóság viszont az, hogy aki meghal, annak nem csak a jó, hanem a rossz tettei is ott vannak, és ez az egész egybe kerül elé. Ő látni fogja, és újra fogja élni, mit tett, hogy lássa magáról milyen szinten élt. Világossá válik, hogyan, s merre tovább.

A temetői látogatásokra...., látványnak szép a sok virág a dolgos szorgos kezek, akik kimennek és imádkoznak, gyertyát gyűjtanak. Az hogy belül, a szív mélyén mi hangzik el, azt senki sem tudja, pedig a halottaknak nagy szükségük van arra, hogy segítsük őket. Sokan vannak, akik nem tudnak továbbmenni, s ennek mi is okai vagyunk, esetleges büntudat miatt ragaszkodunk, és 15 év után is siratjuk a halottat. Ott az önzőség is, már el kéne engedni a halottat, hogy menjen a dolgára, menjen tovább. Úgy kellene nézni a halált, mint egy folyót: születéskor belépünk, halálkor kiszállunk, és a folyó megy tovább, a világ megy tovább. Mi gyakorlatilag említésre sem méltó emberek vagyunk a földi létben. De Isten világában mi nagyon értékesek vagyunk, nagyon fontosak, ezért az életünket úgy kéne élni, hogy a lelkünk már ragyogjon, amikor hazamegyünk. Amikor a sírnál állunk, nem azt kell gondolnunk, hogy itt volt, ennyi volt, és kész, ez nem igaz. Azt kellene gondolni – s magunkat is vizsgálni – , hogy ennyi volt a testének, viszont a lelke megtapasztalta-e az igazságot,

megértette-e Istent. Tovább ment-e, és ragyog-e Istenben, vagy nem?... Ezt kellene, hogy megértsük.

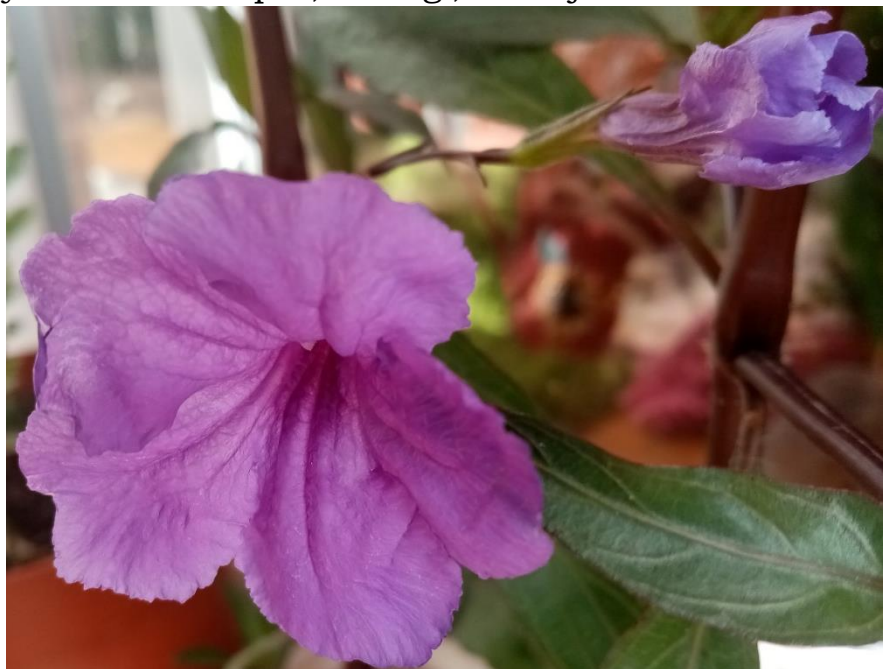
Oroszi-Kuzmich Kinga

ŐSZ

Megint eljött az ősz, a természet megint kezdi felvenni változatos színeit, hogy lassan elhaljon és lekopárodjon. Az időjárás szeszélyesebb, hűvösebb, kevesebb a napfény, de még vannak szép fényjátékok, lehet jókat kirándulni a színpompás erdőkben. Hamarosan egészen elveszti élő jellegét, és a csupasz fák látványa már cseppet sem vidító, ahogy az egyre rövidülő nappalok sem igen derítik fel az ember kedvét. Más nem ad reményt, csak a biztos beköszöntő tavasz titkos ígérete, ami ott szunnyad minden kopár, őszei, téli tájban.

A természet örök körforgásával folyamatosan emlékeztet minket rá, hogy ezen a földön minden elmúlik. A fa tavasszal újra kihajt, nem hal meg végleg a téllel, de azok már nem a tavalyi levelek lesznek, nem az előző évi ruháját veszi vissza a természet. Lassan halad, hömpölyög tovább az idő múlásával, mindig jelen van, de sohasem ugyanaz, örökké változik. De a fa nem veszti el önazonosságát azért, mert időről-időre új lombkoronát növeszt.

Úgy érzem, ebben tanulhatunk a természettől. Itt a földön épp úgy elmúlik, megváltozik minden, mint a természetben. Elmúlnak a szép és nehéz pillanatok, az örömök és bánatok, a fájdalmak és betegségek, de elmúlik minden fizikai, anyagi dolog, tárgy, tulajdon, vagyon, csak úgy, mint maga a test. Nekünk sem kell ragaszkodni a régi dolgainkhoz, a fizikai, anyagi körítéshez, mert nem az a lényegünk, nem az vagyunk mi, nem szabad, hogy az határozzon meg minket, cselekedeteinket, szándékainkat, gondolatainkat. Sőt, inkább az idő haladtával nekünk is folyamatosan törekednünk kell rá, hogy egyre inkább megtisztuljunk ragaszkodásainktól, anyagiasság szemléletünktől, folyton egyre szubtilisebbé váljunk.

Szeibert Márton

NEMI SÉRÜLÉSEK, ABNORMÁLIS VISELKEDÉSEK

Magazin lapunk számára írom ezt a cikket. Ugyanis kerülni szeretném a tudományosság látszatát is. Egyszerű véleménynyilvánítás ez, mely remélhetőleg senki számára nem lesz sértő, és a liberalizmusba ez a vélemény is belefér.

Alapvető filozófiai megközelítésem szerint minden létező tökéletlen, boldogtalan, sérült. A létező csak akkor közelíthet a tökéletesség, boldogság, az egzisztenciális egészségesség felé, ha az Isten felé közelít, ha Istenben teljeseedik ki. Minél inkább ezt az utat járja, annál inkább részesedik Istenben, aki maga a tökéletesség.

Jézus szerint senki sem jó, csak az Isten. Továbbá ha Isten helyett az emberi normákat követjük, akkor az olyan, mint amikor vak vezet világtalant, mindkető a gödörbe esik. A mai közfelfogás, a korszellem alapján pl. a homoszexualitás teljesen normális. Persze lehet, hogy tévedek, de szerintem viszont egy betegség féle lehet, egyfajta sérült állapot, ami az emberi lét céljait tekintve nem biztos, hogy normális.

Itt nem arról van szó, hogy valakiket meg akarok bélyegezni, meg akarok ítélni, mert én emberként senkiről nem mondhatom azt, hogy "jó" vagy azt, hogy "rossz", ez nem az én dolgom. Viszont ha épp influenzás vagyok, vagy ha bénult lábbal születtem, akkor nem mondhatom azt, hogy egészséges vagyok, és azt gondolom, hogy valami nyomora mindenkinek van, senki sem tökéletes, durván fogalmazva: senki sem normális. Hiba, ha normálisnak ítélek meg valamit, ami nem normális, és az örök és egyetlen igaz norma amihez a normalitás viszonyítható, az Isten (materialista világban persze szubjektív, mi a normális).

Az abnormitásnak ezernyi színe (spektruma) és foka lehet. Nagyon durván sérült és abnormális állapot például az, ha egy felnőtt férfi vagy nő (ami ritkább) gyermekeket ront meg. Ez minden épelméjű ember számára egyértelmű. Holott a pedofil ember talán csak egy gyermekkori trauma miatt akadt meg a mentális szexuális fejlődésben, és ezért csak a gyerekek felé képes szexuálisan vonzódni, és ki tudja, talán egy munkatársi kapcsolatban teljesen normálisnak tűnhet. Kérdés sem férhet hozzá, hogy az ilyen embernek meg kell tartóztatnia magát, kell annyi szeretetet ébresztenie magában, hogy ne akarja az ártatlan kisgyermek boldogságát egy életre tönkretenni.

Könnyen lehet, hogy tévedek, de az a meglátásom, hogy a spektrumnak egy másik pontján egy másik fokon, a homoszexuálisokban is van egy belső sérülés, ami azt okozza, hogy szexuálisan a saját neme felé vonzódik. Megint a spektrumnak egy másik pontján, de abban is van sérülés, aki nem képes hűségesen leélni egy életet, mert pl. betegesen szexmániás. Amint azt már mondtam, mindenben van valamilyen jellegű sérülés. Ha elkezdem hangoztatni, hogy a hűt-

lenség normális, vagy hogy a béna lábam normális, akkor egyszerűen nem mondok igazat, ez hazugság. Ha egyszer bénán születtem, és így kell leélnem az életemet, akkor a boldogság felé vezető út első lépése, hogy elfogadom azt, amivel együtt kell élnem. Ezek után következik, hogy megtaláljam a helyem a világban, rájövök, hogy hogyan haladhatok az Isten felé vezető úton. Ha letagadom a betegségeimet, vagy ha "normálisnak" bélyegzem, akkor azzal csupán eltakarom a szemem elől a valóságot, és így nem a megfelelő kérdéseket fogom feltenni, így nehezebb lesz értelmes életet élni.

Visszatérve a homoszexualitásra, engem nem érdekel, hogy ki mit csinál a hálószobájában. De én abban hiszek - mindenféle tudományosságot mellőzve -, hogy hosszútávon a lelkek szenvedését okozza ez az életmód. A kielégületlenség miatt ezek az emberek folyton cserélik a partnereket, betegségeket szereznek, egyéb pótszerek után nyúlnak. Mint amikor egy viszkető csípést egyre jobban elvakarunk. Igaz, ettől csak egyre jobban viszket, mégis egyre jobban vakarjuk, míg végül olyan nagy sebet okozunk magunknak és másoknak is, ami akár halálos is lehet. Elképzelhető (sőt biztos), hogy a fiatalok között vannak olyanok, akikben van hajlam a homoszexualitásra, de amúgy egy normális férfi-nő kapcsolatot is meg tudnának élni, tehát csak egy picikét viszket az a csípés. A mai társadalom biztatására - mondván, hogy ez normális - mégis tönkre teszik magukat, és azt az utat választják, ami nem az egzisztenciális gyógyulás felé vezet. Az ember ugyanis - bár beteg - van amikor gyógyítható. Talán nem ebben az életben tapasztaljuk meg a gyógyulás teljességét, de Isten segítségével minden lehetséges. Van, akinek az a sorsa, hogy végig küzdje az életét - sőt talán mindannyiunknak küzdenie kell, csak mindannyian más miatt küzdünk, hisz mind betegek vagyunk itt a földön. Valaki a hirtelen haragosságával küzd, valaki a lustaságával, valaki testi bajokkal, fájdalmakkal... mindenki küzd, mert ez az élet sajnos nem egy habostorta. A homoszexualitás megélése, kiélése véleményem szerint nehéz dolog, ami sem erre az életre, sem a többire nem lesz jó hatással. A társadalmi norma viszont ma a segítségnyújtás helyett további abnormitásba süllyeszti, erre biztatja azokat a fiatalokat, akik bizonytalanok a szexuális identitásukkal kapcsolatban, vagy azokat is, akiknek homoszexuális vágyaik vannak.

Remélem, a fenti írással nem bántok meg senkit, a szeretet motivált a véleményem megosztásában, mert hiszek abban, hogy az emberi lélek egy nemes utat járhatna, ami nem összeegyeztethető semmilyen földi kicsapongással vagy természetellenes szexualitással.

Pável Márta

LELKISÉG

...Miért? Társadalmunk kettősségei...

- Mi értelme van ráncos öregasszonynak vérvörös rúzszt használnia? Csak jobban kiemeli a ráncait, és még nevetőségessé is teszi magát.
- Mi értelme van a 48 órás dezodornak, mikor minden normális, magára adó ember napi 2x minimum megmossa

a hónalját?

- Mi értelme van ruhák, cipők halmozásának, mikor nem is jut rájuk évente egyszer sem a sor?
- Miért jó ha valaki hisztis, minden normális embert csak eltaszít magától?
- Mi értelme van 60 év felett hajtani a pénzt, mikor senki sem vihet magával semmit a túlvilágra?
- Mi értelme van a hazudozásnak, mikor alig van esélye, hogy nem derül ki az igazság, s ezzel csak magának árt az illető?

Fiatalok megrontása földi, társadalmi cél lenne?...

Mint hittanár látom, mennyi mindent kell kompenzálnunk, hogy a fiatalok agyát legalább olyan tisztán tartsuk, mint kb. 100 évvel ezelőtt volt.

Mire is gondolok? Az iskola, a média káros tulajdonságokat nevel beléjük.

- Túlzott sport helyett lehetőséget kellene adni a fiataloknak, hogy gyakorlatban tudják, mi a földművelés alapja, hogy kell vetni, gondozni a veteményt stb., és milyen nehéz munka az, aminek az eredménye pl. étel az asztalon. Megismertetni, mi az állattartás, kicsit ilyen helyekre is kivinni őket dolgozni. /Nagy élmény is lenne./ Mondjuk a tornaidő felében. A természethez kell szoktatni őket, nem az edzőtermekhez (mobillal a kezükben...), ahonnan sokan tápos csirkeként jönnek ki. Többször láttam ilyet, akik egy kis téglahordástól a duzzadó izmaik mellett alélten fekszenek. Nem az ilyen emberekre van szükség.
- Ezt az agyrémet a nemiséggel el kellene felejteni, s ez a véleményem, ami remélem, még lehet. Nem kéne Istent játszani, sem ránk erőltetni azt, ami nekem valóban maximális eltérés attól, amit a természet alkotott. Az, hogy már sem apát, sem anyát nem lehet mondani, ettől megfosztani a jövő nemzedékét, az bűn. Lépni kell mielőtt ez el fog terjedni. Micsoda eszement világ ez! Mindenki olyan nemű és fogadja el azt, ahogyan született, a lélek nem véltelenül alakított

ki ilyen testet. Nem kellene őket (sem senki emberfiát, aki Istentől szabad akaratot kapott!!!!) semmire sem presszionálni, mert ma ezt teszik. /Véleményem szerint ez az egész unalomból létrejött, lelki mélységektől mentes hiszti./

Ha valakinek a nemi identitása 50-50% (női-férfi) s ezzel neki a többihez képest zavartabb lelke van, s pont középen állva nem tudja, kicsoda, micsoda, az valóban probléma, de nem kellene belőle divatot, felvonulásokat csinálni, vagy már-már ott tartunk, hogy szégyellje magát az, akinek rendben van a szexualitása és hetero.

Megoldás: egyrészt domináljon az, aminek szültetett, mert látom vívni is magukkal tisztességgel. Eddig az életemben 6 homoszexuális férfival volt ismeretségem, hallottam civódásukat egymásért /az volt az igazi vircsaft.../ mégis mindegyik igazolni akarta, hogy ő nem az, sőt felének később gyerekeik is lettek. Sajnáltam őket, mert amúgy nem lett volna semmi gond velük. Ezt is el kell fogadni, mindenki saját felelőssége, azt tesz magával, amit akar, ehhez senkinek semmi köze, de ők is így viselkedjenek a többivel. Gondolom ez így lenne korrekt. Viszont a ló túloldalára sem kell átesni, nem szabadna divatot teremteni belőle, sem reklámozni. Ha nekik volt joguk befolyásolástól mentesen azt tenni magukkal, amit csak akartak, akkor követelem annak a jogait is, akik még ifjúk, őket is csak annyi presszió érje, mint őket érte anno. Követelem, hogy gyerekeinknek is önmaguktól lehessen joguk választani, mit akarnak tenni magukkal, ami nagyon nehéz ebben az értékvesztett világban, ahonnan Isten szinte eltűnt a többség lelkéből, vagy csak babonásan van jelen. Senki ne borogassa meg a fiataljaink előtt a természet rendjét, ez vissza fog ütni!

- Azonnal meg kellene szüntetni minden olyan tanítást, nevelést, ami az évezredek erkölcsi értékektől messze visz. Azonnal abba kellene hagyni a gyerekeink életébe való beleszólást. Ez nem egy kényszerítésen alapuló nevelő intézet, ez a szabad polgári élet, legalábbis eddig így volt. A szülőknek több lehetőséget kell hagyni, hogy olyan legyen a gyermek, amelyet ő nevelne, végül is az ő génjeiket örökölte, és nem a társadalom szülte meg őket.

- Végezetül. SEMMIFÉLE POLITIKAI HATÁS, NYOMÁS NE ÉRJE GYERMEKEINKET, MÍG NAGYKORÚAK NEM LESZNEK. Hadd alakítsák ki a történelemtanulás, irodalmazások nyomán a maguk álláspontját arról, – aminek elfogulatlanak kéne lennie –, hogy ki mit tett, mi vezetett a háborúk kirobbanásáig, és mi várható a jövőben. Adjunk egészséges szabadságot a gyerekeinknek.

Kis Enikő

LÉLEK JOJÓ

Az ember tele van hiányosságokkal: gyengeséggel, gyarlósággal, bűnnel. Nagyon messze el tud menni az Istentől, nagyon bele tudja magát ásní a világba. Mégis: a lelke mélyén valójában mindig tudja, hogy ki a Forrás, honnan jött.

Emlékeztetőül erre ott van az ezüstoffonál, amely összeköti Istennel, amely soha nem szakad el. Lehet, hogy elvékonyodik ez az Isten-kapocs, lehet, hogy el is felejtődik, de megszűnni nem szűnik meg soha. Az Istentől távol járó lélek legfeljebb úgy tesz, mintha ez nem volna. Ha megszűnne, a lélek nem részesedne Istentől, az örök Létből – nem létezne, hanem meghalna.

Ezért van az, hogy az ateista folyton bizonygatja magának és másoknak, hogy Isten nem létezik. Ezért van az, hogy a bűnös lélek folyton igazolja magát, hozzá hasonló lelkekkel, vagy esetleg még rosszabbakkal veszi körül magát: erősíti a bűnében maga és Isten közé épített falakat, mert a lelke mélyén pontosan tudja, hogy ez milyen halálosan rossz neki. Ő maga nem akarja ezt tudni, inkább valamiféle önmagától beálló amnéziába süllyed, vagy meg akarja indokolni... Hajlamos ebbe a nagy akaratba belekeseredni, belenyomorodni. Ám minél távolabb jár, annál inkább érzi a hiányt, a szomjat, az űrt, amelyet aztán pótolna mindennel és mindenkivel – de ezt a hiányt csak egy módon lehet helyrehozni. Ezt ott belül, mélyen tudja: érzi.

Az Istentől származó lélek-fonál olyan, mint a jojó: folyton a visszatérésre törekszik saját természeténél fogva. Vissza akar csapni a nagy Óceánba, ahonnan kicseppent, pontosan tudja, hogy csak ott lel végső, vitathatatlan, kikezdhetetlen nyugalomra és biztonságra.

Aztán ott van az Úr: mindig jelen, folyton utat mutat. Aki meghallja, meghallgatja őt – annak szól. Ha valaki már befogta a fülét, a körülményekkel süketé lesz. Van, akinek a hozzá közel állókon, lelkivezetőn keresztül, van, akinek be-

tegség, sérülés útján, de, ha szükséges, akár az élet nagy katarzisaival nyílik meg a látása. Mindenki mellett ott áll, senkit nem hagy magára Isten. Felráz. Amikor az ember a leggyengébb, az Ő jósága és ereje, akkor mutatkozik meg a leginkább.

Mindenkinek saját magán múlik, hogy meghallgatja-e vagy sem. Elgondolkodik-e rajta, változtat-e

magán, a gondolkodásmódján, vagy sem? Szabad akarati döntés ez, rajtad áll, vagy bukik az életed!

Embernek lenni hatalmas nagy ajándék. Ez az élet maga a nagy lehetőség arra, hogy a jójó végre visszacsapjon, a lélek visszatérjen Eredetéhez.

KERTÉSZET

Rizmayer Péter

Édesapám tanácsai

Kezdődik a szabadgyökerű gyümölcsfák, díszfák, bokrok telepítésének időszaka a hónap második felétől, és ez tart november végéig, a fagyok beköszöntéig. Ha és amennyiben a növényt földlabdával vásároljuk, akkor a fagyott talaj kivételével bármikor ültethetjük. A bekövetkezett klímaváltozás miatt a szakemberek azt észlelték, hogy a melegigényes kajszi-, őszibarack, mandula, továbbá a szőlő gyökerei a tavaszi ültetés alkalmával jobban megerednek.

A fajtaválasztás szempontjai:

- ökológiai megfelelés: az ültetendő fa igénye és az ültetés helye /talaj minősége/ összhangban legyen. Amire konkrétan gondolunk:
 - o meszes, nem meszes
 - o kötött, laza szerkezetű, pangó víz borítja/nem borítja
 - o száraz vagy nedvesebb talaj
- a fa igényli-e a napsütést /például a dió erősen/, avagy jobban érzi magát félárnyékban /például szilva/
- szárazságtűrő, avagy sok nedvességet igénylő /alma, körte, dió/.

A fajta-választás szempontjai:

- első természetesen az íz, a méret és a terméshozam
- tisztázandó, hogy a fajta önbeporzó-e, vagy szükséges-e porzó fa ültetése
- rezisztenciával /lisztharmat, varasodás, egyéb gombabetegségek/ rendelkezik-e vagy sem
- az érő gyümölcs két hétvége között folyamatosan hullik-e vagy sokáig fán marad

- a termett gyümölcs utóérő vagy sem.

A facsemete kiválasztása:

- ne legyen husáng, mert ez minimum 3 év késedelmet jelent a termőre fordulásban
- fontos a formás korona, az arányos gyökérzet, az egyenes törzs és a rajta levő árudai címke, ami a vírusmentességet, a fajta nevét és a fa alanyát is kell, hogy tartalmazza.

Az ültető gödör: mérete 80x80 és minimum 60 cm mély kell, hogy legyen. A gödör kiásásánál a felső és alsó 30-30 cm földet külön-külön kupacba rakjuk. Ültetéskor a felső 30 cm föld kerül alulra. A kiásott gödör eső hiányában jól belocsolandó. A gödör aljára szerves trágyát kell és nehezen mozgó műtrágyákat /kálium-foszfor/ beszórni. A beszórást követően vékony földréteget kell ráteríteni.

Az ültetés: fontos, hogy a fa szemzése északi irányba álljon. A sérült gyökérzetet le kell vágni, és a túl hosszúakat lerövidíteni. A beültetett fát függőleges irányba meg kell mozgatni, hogy a gyökérzet közé bekerüljön a föld, majd óvatosan a földet megtaposni. Ezt követi a beiszapolás, majd a végleges felkupacolás. Indokolt az újonnan telepített fa karózása, és a bekerítetlen területeken nyulak stb. elleni védekezésül műanyag hálóval körbekeríteni a törzset.

Fontos növényvédelmi feladat a lehullott levelek összegyűjtése, vagy a "puha levelek" /nem dió és körte/ beásása zöldtrágyaként a műtrágyával együtt. Növényeink környezetének gyommentesen tartása őszi feladat is.

Felhívom a figyelmet az őszi lemosó permetezések elvégzésére. A jövő évi egészséges termés megalapozásának ez az első és legfontosabb lépcsője. A lombhullás kezdetekor kell elvégezni réz, kén és rovarölő szer alkalmazásával. A permetezést bőséges lémenyiséggel kell elvégezni, a fák törzsét is le kell permetezni.

Régebben jó és bevált gyakorlat volt az őszi lomb (és a lemetszett ágak, gallyak) égetése. Ez ma már csak a települések egy részénél, és csak elsősorban a külterületi részeken engedélyezett. Ez egy kiváló módszer volt, mivel az áttelelő spórák jelentős része a leveleken telepszik meg. 2021-től általános „zöldhulladék égetési STOP” lép hatályba. Akinek még van idén lehetősége, éljen vele. Én még a fertőtlenítés közé sorolom a fán maradt „mumifikálódott” gyümölcsök eltávolítását is.

Talajnedvesség függvényében, de meg kell kezdeni az őszi ásást (ezen feladatot csak a laza homoktalajoknál nem kell elvégezni). Az ásás nehézsége eltörpül azon előnyökkel szemben, amit nyerünk vele. Ezek pedig: porhanyóssá és gyommentessé válik a talaj, befogadja, elnyeli a csapadékvizet, továbbá ezen ásással az őszi tápanyagpótlás is elvégezhető.

Varga Márta

AQUILA HUMOR

Ha jönne a 2. hullám :

Szobabiciklit keresek, munkába járáshoz kell...

- A szülők számára most kiderül, minden igaz volt, amit a szülőin hallottak...
- Nem világos, az óvoda a gyerekek leadása után vagy előtt zár be öt hétre...
- Ősi karantén közmondás: könnyű annak, aki a saját feleségét szereti!
- Szerencsénk, hogy nem 15 évvel ezelőtt történt mindez, mert akkor egy Nokia 3310-zel lennénk bezárva a lakásba.
- Épp elkezdtem volna napi szinten futni, erre jön ez a karantén dolog...
- Tudja-e valaki, hogy mikortól lehet fürdeni vagy még mindig csak kezet lehet mosni??
- Vigyázzunk, hogy milyen halat eszünk! Gyórfi Pál azt mondta, hogy a vírus az ország bármely pontján jelen lehet!
- A legújabb kormányrendelet szerint minden olyan háztartás, amelyben 20 tekercsnél több WC-papír van, nyilvános WC-nek számít.
- Akkor most a gyerekek a tavaszi szünetben a tanárnál lesznek???
- Nyugi... Nem fogtok beleőrülni, ha 2-3 hétig nem mentek ki a házból!! Ezt beszéltük ma a mosógéppel és a hűtővel...

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján, a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki, mielőtt rendes tag lehetne. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Így nem is ömlenek hozzánk a jelentkezők...

Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek, várjuk. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsék meg a honlapunkat – a részletes pártprogramunk is ott olvasható:*

www.aquilapart.hu

Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Varga Márta, Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.